

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Oude Brusselse Weg 23 (Melle, Oost-Vlaanderen)

Projectcode: 2018H267
Augustus – December 2018

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:
Janiek De Gryse, OE/ERK/Archeoloog/2015/00043

© Ruben Willaert bvba, Sint-Michiels-Brugge, 2018

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Programma van maatregelen.....	6
1.1	Administratieve gegevens	6
1.2	Synthese	8
1.3	Gemotiveerd advies.....	9
1.3.1	Volledigheid van het gevoerde onderzoek	9
1.3.2	Aanwezigheid van een archeologische site	11
1.3.3	De waardering van de archeologische site:	11
1.3.4	Impactbepaling	11
1.3.5	De bepaling van de maatregelen.....	11
1.4	Programma van Maatregelen	12
1.4.1	De aanleiding van het vooronderzoek	12
1.4.2	Bepalen van de onderzoeksstrategie	12
1.4.3	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	12
1.4.4	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	13
1.4.5	Onderzoeksstrategie en -methode.....	13
1.4.6	Onderzoekstechnieken.....	15
1.4.7	Eventuele afwijkingen van de CGP.....	16
1.4.8	Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	16
1.4.9	Vondsten	16
1.5	Conclusie.....	16
2	Bibliografie.....	17

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart met aanduiding van het kadasternummer (bron: Geopunt).....	7
Figuur 2: Onderzoeksgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).	14
Figuur 3: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).	15

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.	6
--	---

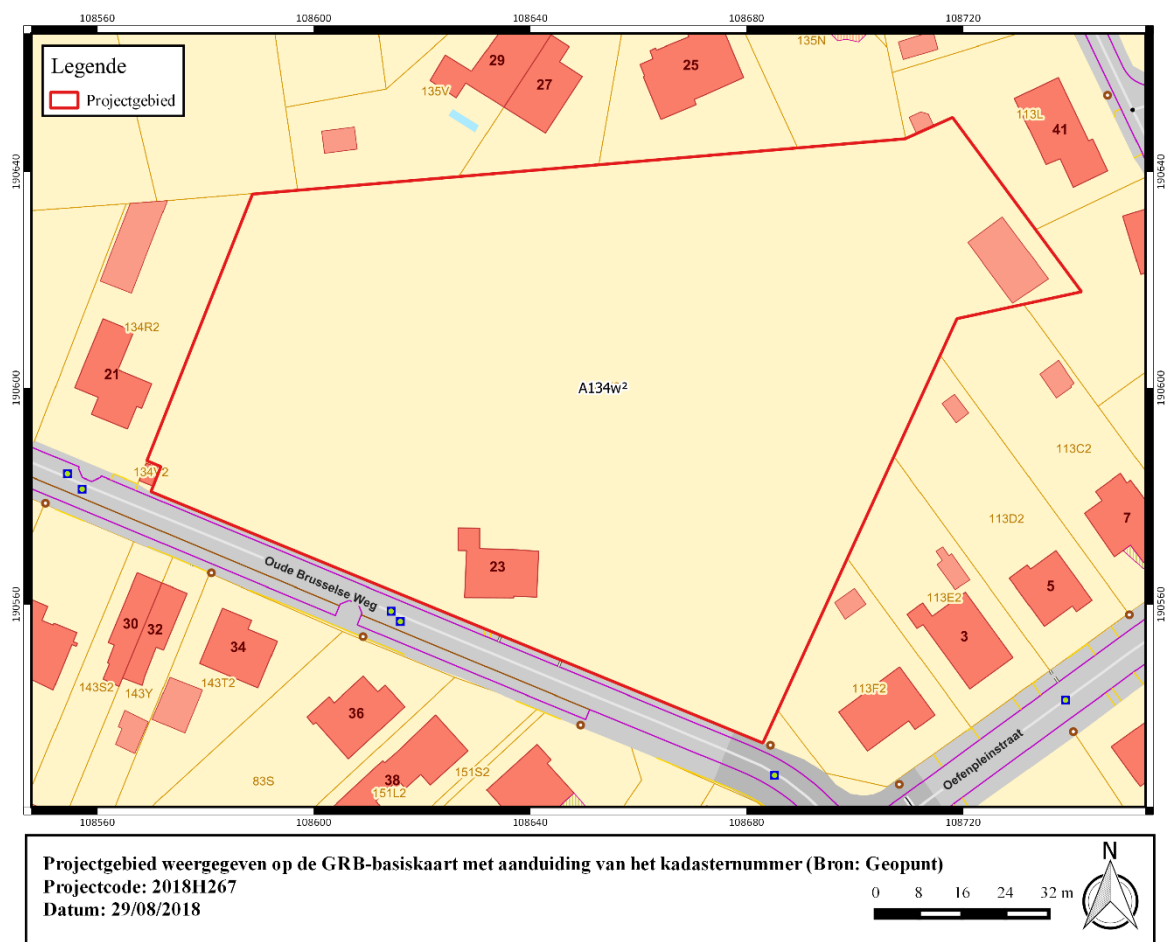

1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de initiatiefnemer	RVS BVBA Keizersplein 40A/4 9300 Aalst	
b) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	OE/ERK/Archeoloog/2015/00043	
c) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Janiek De Gryse Ten Briele 14 bus 15 8200 Sint-Michiels-Brugge	
d) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	Oost-Vlaanderen
	Gemeente	Melle
	Deelgemeente	/
	Postcode	9090
	Adres	Oude Brusselse Weg 23 9090 Melle
	Toponiem	Oude Brusselse Weg 23
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	X _{min} = 108547 Y _{min} = 190522 X _{max} = 108753 Y _{max} = 190665
e) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Melle, Afdeling 2, Sectie A, nr. 134w ² Figuur 1	

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart met aanduiding van het kadasternummer (bron: Geopunt).

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant de realisatie van een verkaveling aan de Oude Brusselse Weg te Melle. Het terrein is ca. 1,18 ha groot en is grotendeels in gebruik als grasland, in het zuiden tegen de straatkant staat een woning die in het kader van de geplande ontwikkeling wordt gesloopt.

Landschappelijk gezien is het plangebied gelegen in de zandstreek binnen verstedelijkt gebied. Circa 700 m ten oosten van het plangebied stroomt de Zeeschelde. De Quartairgeologische kaart geeft een profielopbouw weer van laat-Pleistocene/vroeg-Holocene eolische sedimenten die rusten op fluviatiele afzettingen van het laat-Pleistoceen. Het plangebied is gelegen op het terras van een grote, noord-zuid gerichte landtong tussen twee Schelde-armen. De bodemkaart kleurt het terrein grotendeels in als 'bebouwd', het sediment bestaat normaliter uit zand. Ten zuidoosten en ten noorden van het plangebied geeft de bodemkaart relatief grote polygonen 'sterk vergraven gronden' weer.

Het terrein is gelegen op een droger terras langsheen de Scheldevallei. Deze situatie moet een zekere aantrekkingskracht gehad hebben op gemeenschappen jager-verzamelaars in de omgeving. De archeologische neerslag van deze gemeenschappen bestaat uit een artefactenstrooiing. Op basis van de indicatieve gegevens van de bodemkaart kunnen geen conclusies getrokken worden inzake de bewaringscondities van deze kwetsbare artefactenconcentraties. Gelet de onduidelijkheid m.b.t. de bodemopbouw en de bewaringskansen van eventueel aanwezig erfgoed, werd een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. Hierbij werden geen begraven bodems waargenomen, waardoor uitgegaan kan worden van een oppervlakkige archeologische situatie. In één boring werd een lokale verstoring waargenomen, in de overige boringen laat het bodemprofiel zich beschrijven als een ploeglaag die direct op de moederbodem rust. Er zijn geen noemenswaardige restanten van oudere bodemvorming te herkennen. Het gehele bodemprofiel is (relatief recent) vermengd geraakt of mogelijk gedeeltelijk afgegraven. Op basis van deze waarnemingen wordt de kans op in-situ bewaarde artefactensites als beperkt ingeschat.

Cartografische bronnen wijzen op een landelijk karakter van het plangebied en de omgeving. Op de Ferrariskaart is het plangebied integraal ingekleurd als bos. 19^e-eeuws kaartmateriaal geeft een vergelijkbare situatie weer. Met zekerheid kan gesteld worden dat na de Tweede Wereldoorlog op het plangebied serres aanwezig waren centraal en in het noordoosten van de projectlocatie. Het is niet ondenkbaar dat in het kader van deze tuinbouwactiviteiten grond is aangevoerd. Op de orthofoto van 2000-2003 zijn deze serres verdwenen en blijft het terrein in gebruik als grasland tot op heden.

Binnen de contouren van het plangebied zijn geen archeologische waarden gekend. Één kilometer ten noorden ervan werd in 2012 een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd. Hierbij kwamen resten van 19e-eeuwse landindeling aan het licht (CAI 163479). Iets meer naar het oosten toe werden bij een proefsleuvenonderzoek in 2013 bewoningssporen uit de late ijzertijd aangesneden (CAI 211495). Verder geeft het kaartbeeld van de CAI menig gekende vindplaatsen en indicatoren weer. Enerzijds betreft het materiaal gerecupereerd bij veldprospecties uit de steentijden, Romeinse periode en middeleeuwen en anderzijds zijn menig laatmiddeleeuwse hoeves en andere structuren gekend op basis van cartografische gegevens. Meest relevant voor het plangebied betreft CAI-polygoon 159381, een 'versterkt kasteel' uit de late middeleeuwen. Op basis van de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek kan aangenomen worden dat binnen de grenzen eventueel aanwezige sporen bewaard kunnen zijn.

Concreet is er ter hoogte van het plangebied een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Hoewel er ter hoogte van het plangebied een verwachting geldt inzake artefactensites wordt geen verder onderzoek in functie van deze verwachting aanbevolen. De waarnemingen van het landschappelijke bodemonderzoek wijzen op een verploegde situatie. De kans dat bijkomend onderzoek in functie van artefactensites tot kenniswinst leidt, wordt klein geacht. Er is ter hoogte van het plangebied, op basis van de landschappelijke situatie en gekende waarden, weldegelijk nog een trefkans inzake sporenarcheologie. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefsleuvenonderzoek.

1.3 Gemotiveerd advies

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake grondvaste archeologische resten. Op basis van de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek kan uitgegaan worden van een situatie waarbij eventueel aanwezige resten zichtbaar zijn onder de ploeglaag. Er is geen verwachting inzake goed bewaarde artefactensites op het plangebied. De aanwezigheid van artefacten in de ploeglaag kan uiteraard niet uitgesloten worden. Gelet de aard van de geplande werken moet uitgegaan worden van een situatie waarbij in-situ bewaring onmogelijk is. Een proefsleuvenonderzoek is noodzakelijk.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten waarbij de archeologische/historische waarde niet volledig afgeleid kan worden uit de standaardbronnen die voor de opmaak van een archeologienota geraadpleegd worden. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

De beschikbare cartografische bronnen wijzen op een ruraal karakter van het plangebied en de ruime omgeving. De kaart van Ferraris geeft aan dat het terrein zeker sinds de 2e helft van de 18e eeuw in gebruik is als bos. Een archiefstudie is niet zinvol.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe verticale stratigrafie verwacht wordt. Ook als de verstoringshistoriek van het terrein niet duidelijk is, bijvoorbeeld indien blijkt uit het bureauonderzoek dat het terrein bebouwd geweest is maar geen plannen beschikbaar zijn of activiteiten plaats hebben gevonden waarvan niet duidelijk is in welke mate zij een ernstige impact hebben gehad op de ondergrond.

Gelet de ligging op het rivierrass langs de Schelde geldt ter hoogte van het plangebied een verhoogde verwachting inzake de aanwezigheid van gemeenschappen-jager verzamelaars. Aangezien op basis van de beschikbare gegevens geen duidelijkheid is omtrent de bodemopbouw en bewaringscondities m.b.t. artefactensites is een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. Hieruit blijkt dat het bodemprofiel grotendeels gehomogeniseerd en de bouwvoor rust op de moederbodem. Er werden geen afgedekte bodems waargenomen,

noch werden resten van bodemvorming vastgesteld, waardoor redelijkerwijs aangenomen kan worden dat een eventueel aanwezige artefactensite verspreid is doorheen de bouwvoor. De bouw van de serres en de sloopwerken zullen ongetwijfeld bijgedragen hebben tot de verdere verspreiding van eventueel aanwezige artefacten.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals funderingen en muren van bv. oude kloosters en kastelen of bunkers of ovens. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Gelet het rurale karakter van het plangebied is er geen verwachting inzake ondergrondse structuren of grootschalige verschillen in bodemsamenstelling. Een geofysisch onderzoek is niet zinvol.

-verkenkend en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde artefactensites in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend booronderzoek in een intensiever grid de artefactenconcentratie gelokaliseerd en afgebakend worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten om de onderzoeksstrategie te optimaliseren of een opgraving in functie van een artefactensite. Deze sites dienen gezocht te worden op landschappelijke locaties waar de bewaringskansen m.b.t een artefacten-strooiing gunstig zijn.

Op het plangebied is een boorcampagne met als doel de lokalisatie en waardering van een artefactensite niet aangewezen. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek geven aan dat binnen de grenzen van het plangebied uitgegaan kan worden van een bodemprofiel waarbij de ploeglaag rust op de moederbodem. Daarnaast werden geen noemenswaardige resten van bodemvorming waargenomen wat indiceert dat de top van de C-horizont ook is verploegd. Indien op het onderzoeksgebied een artefactensite aanwezig was is deze grotendeels verspreid doorheen de bouwvoor.

Hoewel onderzoek in functie van artefacten in de bouwvoor zinvol kan zijn wordt, gelet de verwachte mate van verspreiding, de kans klein geacht dat de resultaten van een verkennend archeologisch booronderzoek in verhouding zullen staan met de financiële kost ervan. Daarenboven kan op basis van de beschikbare gegevens niet uitgesloten worden dat grond is aangevoerd in het kader van het tuinbouwbedrijf dat vroeger aanwezig was, en dit tijdens de sloopwerken mee vermengd is geraakt met de bouwvoor. Op basis van de kosten batenafweging wordt afgezien van een verkennend archeologisch booronderzoek op het plangebied.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur angewend op terreinen die een zekere mate van (regelmatige) oppervlakte bewerking kennen, dus hoofdzakelijk op akkers. De kartering wordt gewoonlijk uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Soms wordt ook in een raster gewerkt indien een gedetailleerder beeld gewenst is. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het

gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het terrein is niet in gebruik als akker, bijgevolg is er zichtbaarheid inzake opgeploegd vondstmateriaal. Hoewel het terrein opnieuw geploegd kan worden, kan niet uitgesloten worden dat grond is aangevoerd in functie van het vroegere tuinbouwbedrijf waardoor de herkomst van eventueel opgeploegde artefacten onzeker is. Het potentieel op kenniswinst zal niet in verhouding staan tot de financiële kost ervan.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel het terrein steekproefsgewijs archeologisch te inventariseren en vanuit de resultaten van dit onderzoek beargumenteerde uitspraken te doen over de aanwezigheid van ondergronds erfgoed en de impact van de geplande werken hierop. Standaard wordt bij een proefsleuvenonderzoek tussen de 10% en 12,5% van het terrein archeologisch geïnventariseerd.

Gelet de verwachting van sporenarcheologie onder de bouwvoor is een proefsleuvenonderzoek de aangewezen manier om eventueel aanwezig archeologisch erfgoed in kaart te brengen. Op basis van de waargenomen relictten kan de impact van de geplande werken bepaald worden.

1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site

Tot op heden kon de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. Op basis van de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek is er een verwachting van sporenarcheologie onder de bouwvoor.

1.3.3 De waardering van de archeologische site:

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.4 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geïnventariseerd te worden, voor de impact van de werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2.

1.3.5 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van terreininventarisatie. Enkel zo kan een inschatting gemaakt worden inzake aanwezig archeologische erfgoed en de impact van de werken hierop cf. 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 Verslag van Resultaten.

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de beschreven onderzoeksmethode werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk artikel 5.3

-mogelijk: het terrein is toegankelijk voor een graafmachine. Buiten eventueel aanwezige nutsleidingen worden na de sloop van de bebouwing geen obstakels voorzien waardoor de prospectie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gelet de verwachting is een proefsleuvenonderzoek de meest geschikte manier om eventueel aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om zo de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de mate van spoorbewerking tijdens een proefsleuvenonderzoek is beperkt, hierdoor blijven eventueel aanwezige relictten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: gelet het feit dat de geplande werken een substantiële ingreep in de bodem impliceren over quasi de gehele oppervlakte van het onderzoeksgebied moet uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie door middel van proefsleuven is een inschatting maken van de aanwezigheid van archeologisch erfgoed binnen het plangebied. Van belang hierbij is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten, beschrijving + duiding?

-in hoeverre is de bodemopbouw nog intact? Is er sprake van verstoring?

-zijn er (nog) bodemsporen aanwezig? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen?

-wat is de bewaringstoestand van de sporen?

-kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van antropogene sporen?

-wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de waargenomen relictten?

-maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?

-kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?

- kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?
- zijn er indicaties die wijzen op de inrichting van een erf of nederzetting?
- zijn er indicaties voor de inrichting van een funeraire ruimte? wat is de omvang? hoeveel niveaus? geschatte aantal individuen?
- hoe verhouden de waargenomen fenomenen zich tot de gekende archeologische waarden in de ruime omgeving?
- wat betekenen de gegevens mogelijk voor een aanvulling van kennisleemtes van de lokale en regionale ontwikkeling en geschiedenis?
- voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?
- voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:
 - ° wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?
 - ° welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
 - ° welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?
 - ° zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek (projectcode 2018H267) en een landschappelijk bodemonderzoek (2018I291) uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Melle. Hieruit kon een trefkans inzake sporenarcheologie, waarbij eventueel aanwezige resten zichtbaar zijn onder de bouwvoor, afgeleid worden.

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot het plangebied is een proefsleuvenonderzoek. Deze terreininventarisatie dient een statistisch representatief deel van het terrein te inventariseren. De proefsleuven worden aangelegd in een regelmatig patroon met een tussenafstand van maximaal 15 m om zo een dekking te verkrijgen die toelaat een inschatting te maken van het bodemarchief op het plangebied.

Er moet uitgegaan worden van een situatie waar de verticale stratigrafie éénduidig is, conform de bepalingen in de Code van Goede Praktijk, artikels 8.6 en 8.6.2. Op basis van de beschikbare gegevens is er geen verwachting inzake in-situ bewaarde artefactensites.

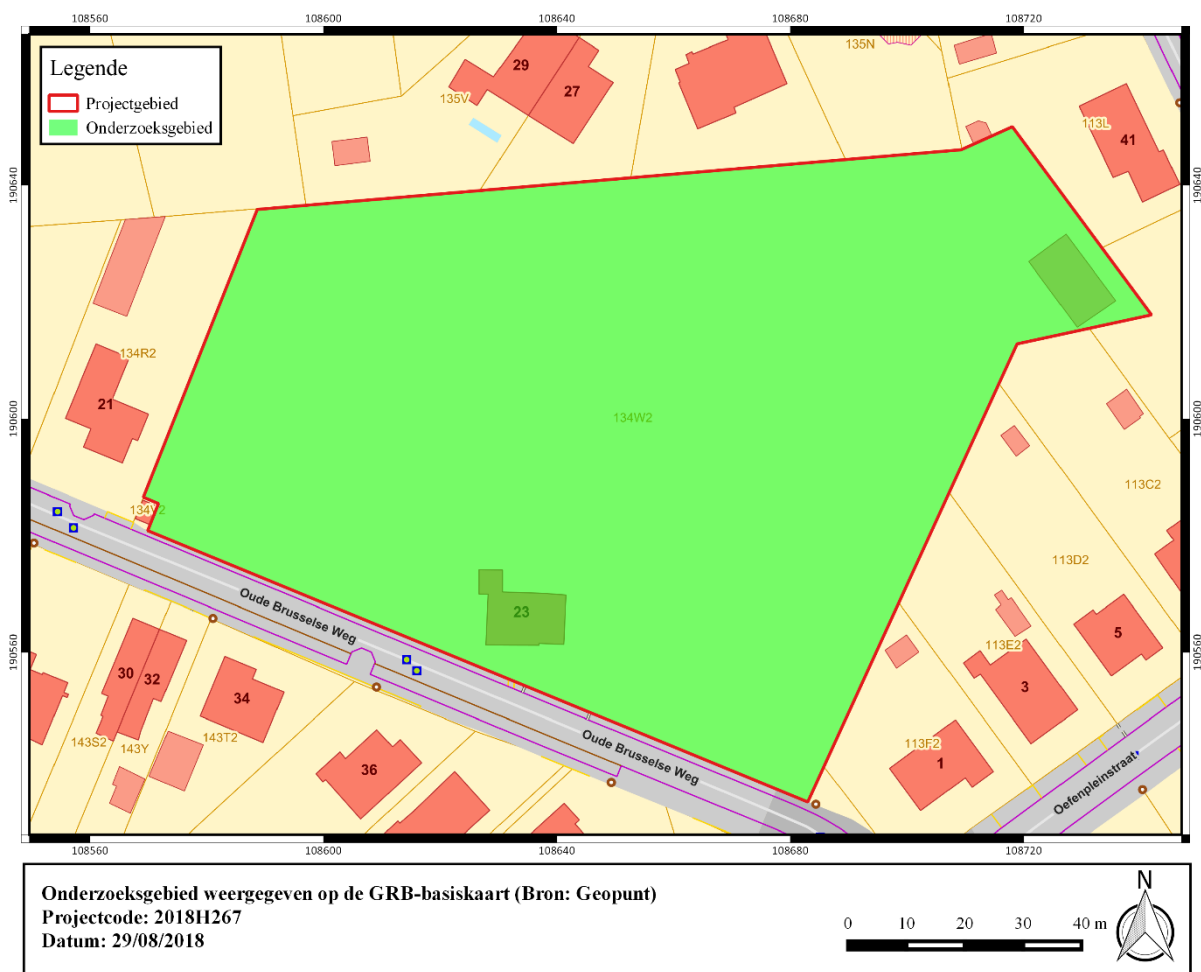

De archeologische prospectie met ingreep in de bodem wordt als succesvol beschouwd indien er een beargumenteerd antwoord op de onderzoeksvragen geformuleerd kan worden en het rapport wordt opgeleverd.

Het proefsleuvenonderzoek wordt uitgevoerd na de sloop van de aanwezige bebouwing. Deze sloop mag niet dieper reiken dan de aanwezige vloerplaten, teneinde het bodemarchief niet verder te beschadigen.

Indien tijdens het proefsleuvenonderzoek, tegen verwachtingen in, wel een artefactenconcentratie wordt herkend dient de onderzoeksmethode aangepast te worden. Het proefsleuvenonderzoek dient gestaakt te worden. Alle vondsten worden ingemeten en voorgelegd aan een materiaaldeskundige, opdat een verdere waardering van de vindplaats kan plaatsvinden (d.m.v. waarderende boringen en aardkundige waarnemingen i.v.m. bewaringscondities). Hierbij wordt verwezen naar de bepalingen rond steentijdvindplaatsen en relevante onderzoeksmethodes in de Code van Goede Praktijk.

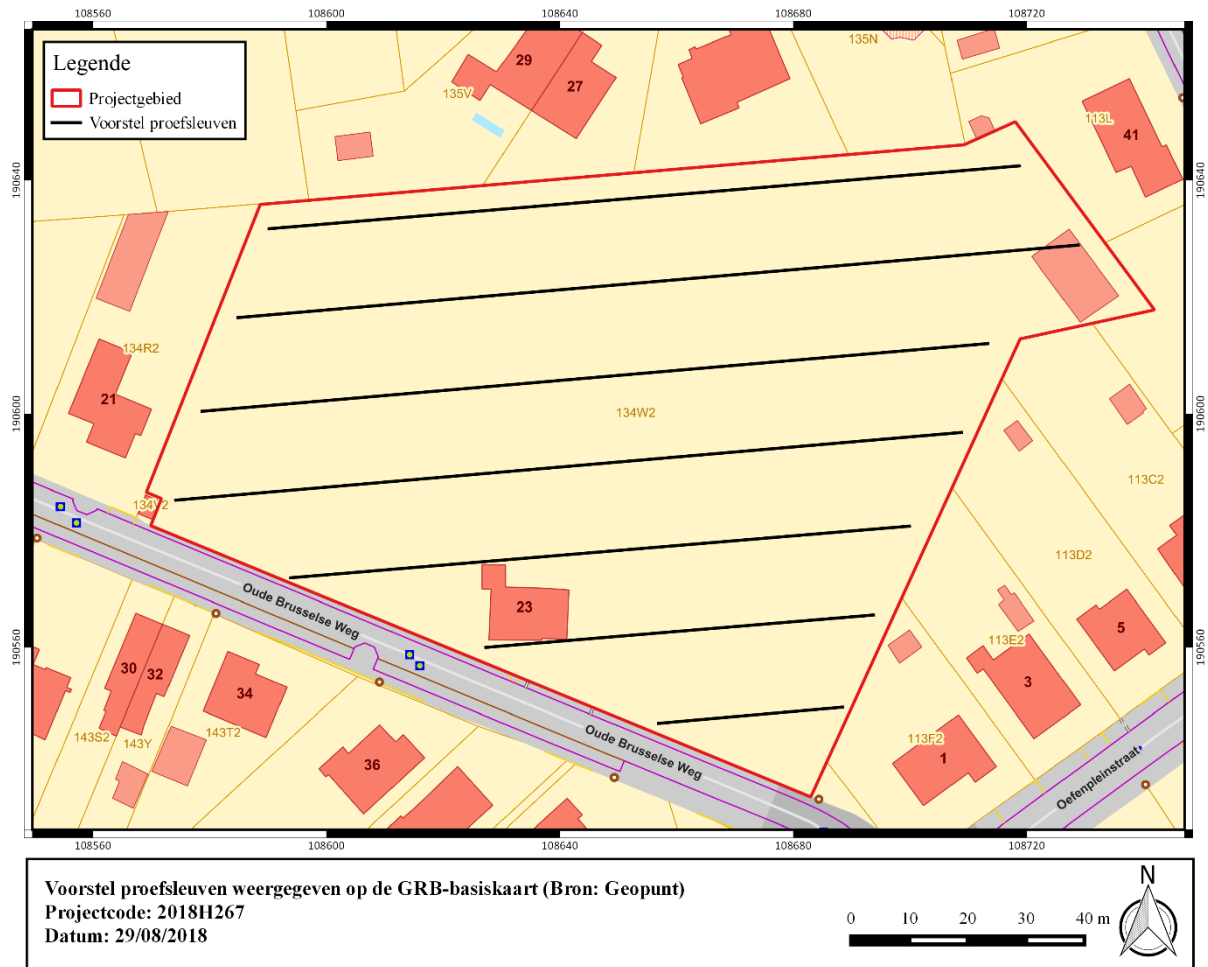
Vóór het eigenlijke terreinwerk aanvang neemt bekommt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch onderzoek. De veldwerkleider bepaalt de inplanting van de sleuven, van de vooropgestelde oriëntatie kan niet afgeweken worden. Enige afwijking van het vooropgestelde sleuvenplan moet verantwoord te worden in de rapportage. De sleuven dienen ingeplant te worden parallel met de helling van het terrein. Dit impliceert een inplanting volgens grofweg een oost-west gerichte as.

Figuur 2: Onderzoeksgebied weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

1.4.6 Onderzoekstechnieken

Het onderzoeksgebied is ca. 11 800 m² groot. De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan (d.i. ca. 1180 m²) met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar relevant (= ca. 265m²). De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

Figuur 3: Voorstel proefsleuven weergegeven op de GRB-basiskaart (Bron: Geopunt).

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met tandeloze bak, deze kraan dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De breedte van de kraanbak bedraagt ca. 2 m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere archeologische niveaus, wordt pas gezakt naar het dieperliggende wanneer het bovenliggende vrij is van sporen.

Tijdens het terreinwerk dient evenzeer aandacht uit te gaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen profielkolommen aangelegd te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Per sleuf wordt minstens één profielkolom aangelegd, in een geschrinkt patroon. Ze worden tot minstens 40cm in het ongeroerd sediment uitgegraven. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. Bij voorkeur wordt in de prijsopmaak een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig

1.4.7 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.8 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het veldwerkteam bestaat minimaal uit:

- een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

- een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

- een aardkundige ondersteunt de archeologen bij de interpretatie van de bodemprofielen en waargenomen sporen. Hij/zij rapporteert over de bodemkundige waarnemingen.

1.4.9 Vondsten

Conservatie en overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant de ontwikkeling van een verkaveling aan Oude Brusselse Weg te Melle. Op basis van de beschikbare gegevens en de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek kan uitgegaan worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. De verwachting bestaat uit klassieke sporenarcheologie, waarbij eventueel aanwezig erfgoed zichtbaar is onder de bouwvoor. Het terreinwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2016

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.

